

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3539/2021
09.12.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца Удружење грађана викенд насеља Делнице, чији је заступник АА из ..., а пуномоћник Горан Дончић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Раде Затезало, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 2400/2020 од 12.03.2021. године, у седници одржаној 09.12.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 2400/2020 од 12.03.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 2400/2020 од 12.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 263/19 од 19.02.2020. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев, па је обавезан тужени да тужиоцу исплати и то: на име дуга за утрошену воду у периоду од 01.04.2006. године до 18.06.2012. године износ од 71.550,00 динара са законском затезном каматом почев од 01.08.2012. године до коначне исплате и на име накнаде трошкова накнадног прикључења воде износ од 14.460,39 динара са законском затезном каматом почев од 30.12.2013. године до коначне исплате. Ставом другим изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 166.900,00 динара.

Допунским решењем Основног суда у Нишу П 263/2019 од 15.09.2020. године обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 36.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 2400/2020 од 12.03.2021. године, ставом првим изреке одбијене су као неосноване жалбе туженог и потврђена првостепена пресуда и допунско решење. Ставом другим изреке одбијени су захтеви тужиоца и туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права предлажући да Врховни касациони суд о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог, као изузетно дозвољеној, јер су нижестепени судови одлуку о основаности тужбеног захтева донели уз примену одредаба материјалног права које не одступа од примене права у предметима са тужбеним захтевом и чињеничним стањем као у овој правној ствари. Посебном ревизијом не може се побијати правноснажна пресуда због погрешне оцене изведених доказа (чиме се заправо оспорава утврђено чињенично стање), нити се може побијати примена процесних одредби члана 74. став 4. ЗПП. Имајући ово у виду, као и да тужени не указује на другачије одлуке другостепених судова или Врховног касационог суда, а да одлука о основаности захтева са оваквим тужбеним захтевом зависи од чињеничног стања утврђеног у поступку на ком је судска одлука заснована, произилази да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр.72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), на основу чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради дуга поднета је дана 05.09.2012. године, а вредност предмета спора 86.010,39 динара.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија туженог није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић